

disputants- חולקים ◊ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מיימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים- כל הפסולין		Talmud Navigator													
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מכלל דתרווייהו סבירא להו: טומאה דחיה היא בצבור.		■											לג.		
לימא מסייע ליה:											^	◊	לג.		
כל הסמיכות שהיו שם, קורא עליהן אני תכף לסמיכה שחיטה, חוץ מזו שהיתה בשער נקנור, שאין מצורע יכול ליכנס לשם עד שזמין עליו מדם חטאתו ומדם אשמו	[תניא]										■	^	◊	לג.	
ואי אמרת ביאה במקצת לא שמה ביאה, ליעייל ידיה ולסמוך												^	לג.		
הא מני? ר' יוסי ברבי יהודה היא	רב יוסף:											!	◊	לג.	
מרחק צפון.	דאמר: רבי יוסי ברבי יהודה]											■	!	◊	לג.
וליעבד פישפש												ז	◊	לג.	
(דברי הימים א' כח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל כל מלאכת התבנית.	אביי ורבא דאמרי תרווייהו:											!	◊	לג.	
כל הסומך ראשו ורובו מכניס, מאי טעמא? כל כחו בעינן, הלכך לא אפשר.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:												!	◊	לג.
מאי קסבר?												^	לג.		
סמיכת אשם מצורע דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא	אי קסבר: [רב יוסף]											!	◊	לג.	
ליעול ולסמוך להדיא, דרחמנא אמך												ז	◊	לג.	
גזירה שמא ירבה בפסיעות.	רב אדא בר מתנה:											!	◊	לג.	
סמיכת אשם מצורע דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא.	איכא דאמרי, אמר רב אדא בר מתנה:											!	◊	לג.	
וסמך ושחט - מה סמיכה בטהורין, אף שחיטה בטהורין	מיתבי:											■	ז	◊	לג.
ואי אמרת לאו דאורייתא, בטמאין נמי משכחת לה												ז	לג.		
אלא איפך: סמיכת אשם מצורע לאו דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא.												!	◊	לג.	
לענין מלקות איתמר.	רבינא:											!	◊	לג:	
לענין טמא שנגע בקודש איתמר	כי אתא רבין אמר רבי אבהו:											!	◊	לג:	
טמא שנגע בקודש - ריש לקיש אמר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]											■	!	◊	לג:
אינו לוקה.	רב יוחנן:											■	!	◊	לג:
ריש לקיש אמר לוקה, (ויקרא יב) בכל קודש לא תגע	[ריש לקיש]											■	!	◊	לג:
ורבי יוחנן אמר אינו לוקה, ההוא בתרומה כתיב.	[רבי יוחנן]											■	!	◊	לג:
וריש לקיש האי קרא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה אזהרה לאוכל בשר קודש												ז	לג:		
אזהרה לאוכל בשר קודש מנין?	דאיתמר:											■	ז	◊	לג:
בכל קודש לא תגע	ריש לקיש:											■	ז	◊	לג:
אתיא טומאתו טומאתו מביאת מקדש, מה להלן ענש והזהיר, אף כאן ענש והזהיר	רבי יוחנן אמר תני ברדלא:											■	ז	◊	לג:
טמא שנגע בקודש - מדאפקה רחמנא בלשון נגיעה, אזהרה לאוכל - מדאיתקש קודש למקדש.												!	◊	לג:	
בכל קודש לא תגע אזהרה לאוכל, אתה אומר: אזהרה לאוכל, או אינו אלא לנוגע? תלמוד לומר: בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא, מקיש קודש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה, אף קודש דבר שיש בו נטילת נשמה ואי בנוגע, נטילת נשמה מי איכא? אלא באכילה.	תניא כוותיה דריש לקיש:											■	■	לג:	